

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2013/0428 van 30 juli 2013
in de zaak 1112/0799/A/4/0716

In zake: de heer [REDACTED], wonende te [REDACTED]

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partijen:*

1. de heer [REDACTED]
2. de nv [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Koen GEELEN en Chris SCHIJNS
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 13 juli 2012, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 10 mei 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek van 10 januari 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend met als einddatum 21 november 2020 voor het plaatsen van een rolbrug.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Met een beschikking van 8 maart 2013 wordt de behandeling van de voorliggende vordering, die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, toegewezen aan de vierde kamer.

2.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het originele administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkommende partijen hebben een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 maart 2013.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Chris SCHIJNS die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

3.

De verdere behandeling van de vordering werd uitgesteld naar de openbare zitting van 9 april 2013 om de partijen de gelegenheid te geven toelichting te geven bij het gegeven dat zestien partijen, waaronder de verzoekende partij, administratief beroep hebben aangetekend tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek van 10 januari 2012, terwijl de bestreden beslissing slechts betrekking heeft op het beroep “van de heer en mevrouw [REDACTED]”.

4.

De partijen werden opnieuw opgeroepen voor de openbare zitting van 9 april 2013.

Advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Chris SCHIJNS die verschijnt voor de tussenkommende partijen, zijn gehoord.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

5.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer [REDACTED] en de nv [REDACTED] verzoeken met een aangetekende brief van 5 september 2012 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 18 oktober 2012 de tussenkommende partijen voorlopig toegelaten om in de debatten tussen te komen. De

tussenkomen de partijen werden verzocht om de Raad, ten laatste bij de schriftelijke uiteenzetting conform artikel 4.8.19, §3 VCRO, een nadere toelichting te geven over de redenen van het niet tijdig betalen van het rolrecht en te verduidelijken aan de Raad waarom deze redenen overmacht of onoverkomelijke dwaling zouden kunnen uitmaken.

2.

De beoordeling omtrent de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de verzoekende partij op ontvankelijke wijze haar beroep heeft ingesteld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 22 september 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomen de partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“REGULARISATIE voor PLAATSEN ROLBRUG”*.

In de bestreden beslissing wordt vermeld dat “volgens het gewestplan Aarschot-Diest het gedeelte van het goed waarop de werken gepland zijn gelegen (is) in woongebied”.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek verleent op 6 december 2011 het volgende voorwaardelijk gunstig advies:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag als volgt wordt beoordeeld:

Deze beoordeling - als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse codex ruimtelijke ordening (VCRO), gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de VCRO:

– *functionele inpasbaarheid :*

De aanvraag betreft het oprichten van een rolbrug die wordt voorzien in een reeds ingerichte bedrijfssite. De bedrijfssite situeert zich in gebied voor ambachtelijke bedrijven, parkgebied en landelijk woongebied.

De rolbrug moet aanzien worden als een noodzakelijke uitbreiding van het bedrijf, dit om de werkzaamheden van het bedrijf aanvaardbaar te maken voor de omgeving (lawaaihinder). De rolbrug wordt geplaatst aansluitend nabij het gebouw (de ijzervlechterij). De aanwezige verhardingen rondom de ijzervlechterij worden gebruikt als (noodzakelijke) stapelruimte in functie van het bedrijf.

– *mobiliteitsimpact :*

De bouwwerken zelf hebben een vrij beperkte omvang waardoor ze slechts enkel tijdens de werf een beperkte impact hebben op de mobiliteit.

– *schaal, ruimtegebruik en dichtheid : Niet van toepassing*

– *Visueel vormelijk elementen :*

De rolbrug ligt in het gedeelte landelijk woongebied. De rolbrug is een open constructie met een maximale hoogte van 5,85m. Door de bestaande groenbuffer kant Dunberg is deze constructie nauwelijks zichtbaar vanaf de straatzijde en aanvaardbaar binnen het straatbeeld.

- Cultuurhistorische aspecten :

Onbekend. Vermoedelijk geen bijzondere elementen.

- Bodemreliëf :

De werken hebben slechts een heel beperkte invloed op het bodemreliëf.

– Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen :

Niet van toepassing op deze aanvraag.

Het project is verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening en ontwikkeling van het gebied: de voorgestelde bouwwerken, bouwhoogte en bouwdiepte stemmen overeen met de algemeen geldende en gangbare stedenbouwkundige regels.

...

BESLUIT:

Artikel 1. Het schepencollege beslist de aanvraag gunstig te adviseren onder volgende voorwaarden:

Voorstel voorwaarden:

> De aanvrager is aansprakelijk voor de schade die ten gevolge van de werkzaamheden aan derden zou berokkend worden.

> Naleving van de provinciale stedenbouwkundige verordening inzake afkoppeling van hemelwater afkomstig verharde oppervlakten (vastgesteld in de provincieraad d.d. 07/06/2005 en bij Ministerieel Besluit van 19/07/2005 goedgekeurd); een afschrift van voormeld besluit wordt als bijlage bij de stedenbouwkundige vergunning gevoegd.

..."

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Lubbeek verleent op 10 januari 2012 onder de voorwaarden zoals opgenomen in het aangehaald advies, een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij.

De verzoekende partij tekent, samen met 15 omwonenden, tegen deze beslissing op 7 februari 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 23 april 2012 om het beroep van de heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

" ...

5. Bespreking

5.1 Vormvereisten

Het beroepschrift werd per beveiligde zending ingediend bij de deputatie. De bewijzen van gelijktijdige verzending van een afschrift van het beroepschrift aan het college van burgemeester en schepenen en aan de aanvrager zijn bijgevoegd evenals het bewijs van betaling van de dossiervergoeding.

...

Het beroepschrift voldoet aan de vormvoorschriften opgelegd door art. 4.7.21 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake

stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen.

...

5.5 Beoordeling

...

Het betrokken bedrijf is voor een gedeelte gelegen in een KMO-zone, een gedeelte in parkgebied en een gedeelte in woongebied. De aanliggende KMO-zone werd in functie van het bedrijf en enkele aanpalende bedrijven afgebakend en gaven een aanzet tot een afzondering van deze bedrijven in een daartoe aangewezen gebied. Door uitbreiding drong het bedrijf verder door in de parkzone en woonzone. Toch dient gesteld dat het bedrijf in een daartoe bestemde zone dient te worden afgezonderd, wat bevestigd werd binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Hierin is opgenomen dat het bedrijf op termijn dient geherlocaliseerd te worden en dat het betrokken bedrijventerrein herbestemd moet worden tot woongebied, op te nemen bij de rest van de bebouwing van Sint-Bernard. Aan deze opties werd vooralsnog geen uitvoering gegeven in een uitvoeringsplan, en een ruimtelijk structuurplan mag geen beoordelingsgrond vormen. Maar de geformuleerde visie binnen het structuurplan onderschrijft wel de ruimtelijke evaluatie die ter plaatse gemaakt kan worden. De draagkracht van de omgeving is nu al overschreden en er is niet langer een verenigbaarheid met de omgeving. Dit maakt dat elke verdere ingreep die de bedrijfsvoering versterkt niet langer planologisch verenigbaar is met de plaats.

c) De gemeente argumenteert dat de rolbrug boven op een vergunde verharding werd geplaatst, de hinderlijkheid van de bedrijfsvoering voor de omgeving vermindert en visueel aan het oog onttrokken is door een buffer van 10m.

De hinderlijkheid waarnaar hierbij verwezen wordt is de geluidshinder. Vermits de betrokken inrichting milieuvergunningsplichtig is, hoort de beoordeling van de hinderlijkheid inzake geluid tot de overwegingen die dienen gemaakt te worden bij de procedure tot verkrijgen van deze milieuvergunning. Uit het dossier is ook niet te achterhalen in hoeverre deze hinder, uitgedrukt in dB(A) onder bepaalde geluidsnormen valt.

Aangaande het gegeven dat de aanvraag zich op een vergunde verharding bevindt dient gesteld dat deze verharding slechts permanent vergund werd binnen de KMO-zone. Uit de historiek van het dossier, zoals is opgenomen in de weigering blijkt dat bij proces-verbaal werd vastgesteld dat de verhardingen binnen het woongebied en het parkgebied werden in stand gehouden in strijd met de vergunning van 9 april 2002. In deze vergunning werd opgenomen dat deze verhardingen op termijn weer zouden verdwijnen. Gezien deze verharding dus sowieso niet mag bestendigd worden, is het niet aangewezen om vaste constructies op deze verharding te gaan voorzien, die enkel bijdragen tot de bestendiging hiervan en hier zelfs onlosmakelijk mee samenhangen. Hoe 'beperkt' de ingreep ook kan bevonden worden in het licht van de totale bedrijfsvoering, is het niet wenselijk naar een rationalisering en versterking van deze bedrijfsvoering te gaan die bijdraagt tot een bestendiging op deze plaats.

d) Uit ruimtelijk standpunt kan opgemerkt worden dat de betrokken buffer een aarden wal met een beperkte hoogte betreft, met ook begroeiing met beperkte hoogte. In realiteit is deze buffer ook hooguit 5m breed en geen 10m. De rolbrug werd al geplaatst en is zeer goed zichtbaar vanaf de straat en steekt meters boven deze buffer uit. Het straatbeeld wordt verstoord door deze industrieel ogende inrichting. Er is geen sprake van een goede ruimtelijke integratie.

Conclusie

De aanvraag komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- gezien de toegenomen bedrijvigheid ertoe geleid heeft dat de draagkracht van de omgeving overschreden is en er niet langer een verenigbaarheid meer is met het woongebied, kan geen enkele ingreep aanvaard worden die bijdraagt tot een verdere uitbouw van de bedrijvigheid;*
- de rolbrug wordt geplaatst op een verharding waarvan eerder in een vergunning werd gesteld dat deze diende te verdwijnen, door de brug erop te plaatsen wordt een verdere bestendiging in de hand gewerkt;*
- de betrokken rolbrug is een hoge constructie die goed zichtbaar is vanaf de straat en dit straatbeeld schaadt.*

...

Op 9 mei 2012 stelt de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de volgende nota op:

“ ...

Het betrokken dossier werd besproken tijdens de hoorzitting van 8 mei 2012 en uitgesteld. Hierbij zijn er vragen ontstaan aangaande het vergunde karakter van de verharding waarop de rolbrug is geplaatst en de voorwaarde om de verharding (op termijn) te verwijderen, zoals werd opgelegd in de vergunning van 9 april 2002.

De verharding zou zijn aangebracht in 1974 en bijgevolg als vergund geacht te beschouwen, in zoverre ze ondertussen niet heraangelegd werd. De vergunning van 9 april 2002 betreft de aanleg van een nieuwe verharding, die deels de herstelling van de bestaande verharding inhield. Volgens de planologische situering had de aanvraag betrekking op de drie aanwezige gewestplanzones (KMO, parkgebied en woongebied). In deze vergunning werd de volgende voorwaarde opgenomen:

'De bestaande verharde oppervlaktes binnen de parkzone en de woonzones en die gebruikt worden als stapelruimte dienen op termijn te worden verwijderd, waarna aan deze oppervlaktes de bestemming kan worden gegeven zoals voorkomend op de gewestplannen en omschreven in het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen'

In de motivatie van de beslissing komt exact dezelfde voorwaarde al aan bod, zonder hier verder enige bijkomende motivatie wordt aan gegeven. Het besluit stelt uitdrukkelijk dat 'de ingediende aanvraag wordt gunstig geadviseerd voor de voorziene infrastructuurwerken die binnen de ambachtelijke zone zijn gelegen'. Hieruit volgt dat de werken wel het hele terrein omvatten, maar geen vergunning buiten de KMO-zone werd bekomen.

De betrokken vergunning brengt dus geen enkele duidelijkheid aangaande de uitdrukking 'op termijn' binnen deze voorwaarde. Het werd niet gerelateerd aan een eventuele herlocalisatie (die pas later als wenselijke optie binnen het structuurplan naar voor kwam), noch aan enig ander gegeven.

De geschiedenis van de verharding kan aan de hand van de luchtfoto's partieel gereconstrueerd worden. De voornaamste wijziging vond plaats tussen 2000 en 2002, wanneer ook een vergunning voor een nieuwe loods werd bekomen. De verharding werd toen aanzienlijk uitgebreid en van bepaalde andere delen kan vermoed worden dat deze heraangelegd werden.

Op de luchtfoto van 2005 is te zien hoe nog een laatste overblijvende strook van ca. 20 are in KMO-zone bijkomend verhard werd. Een resterende strook in landelijk woongebied

bleef nog onbenut. Het is niet uit te maken of er nadien bepaalde delen al dan niet nog werden vernieuwd.

Blijft het feit dat in de vergunning van 9 april 2002 werd opgelegd dat de verharding op termijn dient te verdwijnen; ook van vergund geachte constructies kan de verwijdering geëist worden indien er een rechtstreekse ruimtelijke relatie is met wat wel vergund werd. De stelling dat het niet aangewezen is om een nieuwe constructie te plaatsen op een bodemplaat die op termijn dient te worden verwijderd wordt derhalve bevestigd en blijft het voorstel van besluit behouden.

...

Na de hoorzitting van 8 mei 2012 beslist de verwerende partij op 10 mei 2012 om het beroep “van de heer en mevrouw [REDACTED]” niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen voor een bepaalde duur, met als einddatum 21 november 2020. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het betrokken bedrijf is voor een gedeelte gelegen in een KMO-zone, een gedeelte in parkgebied en een gedeelte in woongebied. De aanliggende KMO-zone werd in functie van het bedrijf en enkele aanpalende bedrijven afgebakend en gaven een aanzet tot een afzondering van deze bedrijven in een daartoe aangewezen gebied. Door uitbreiding drong het bedrijf verder door in de parkzone en woonzone. Toch dient gesteld te worden dat het bedrijf in een daartoe bestemde zone dient te worden afgezonderd, wat bevestigd werd binnen het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan. Hierin is opgenomen dat het bedrijf op termijn dient geherlokaliseerd te worden en dat het betrokken bedrijventerrein herbestemd moet worden tot woongebied, op te nemen bij de rest van de bebouwing van Sint-Bernard. Aan deze opties werd vooralsnog geen uitvoering gegeven in een uitvoeringsplan, en een ruimtelijke structuurplan mag geen beoordelingsgrond vormen.

Maar de geformuleerde visie binnen het structuurplan onderschrijft wel de ruimtelijke evaluatie die ter plaatse gemaakt kan worden. De draagkracht van de omgeving is nu al overschreden en er is niet langer een verenigbaarheid is met de omgeving.

c) De gemeente argumenteert dat de rolbrug boven op een vergunde verharding werd geplaatst, de hinderlijkheid van de bedrijfsvoering voor de omgeving vermindert en visueel aan het oog onttrokken is door een buffer van 10m. De hinderlijkheid waarnaar hierbij verwezen wordt is de geluidshinder. Uit het dossier is ook niet te achterhalen in hoeverre deze hinder, uitgedrukt in dB(A) onder bepaalde geluidsnormen valt. Wel kan vastgesteld worden dat de vermindering van de geluidshinder ten gevolge van de plaatsing van de reeds operationele rolbrug niet ontkend wordt door de beroepers (omwonenden).

Aangaande het gegeven dat de aanvraag zich op een vergunde verharding bevindt dient gesteld te worden dat deze verharding slechts permanent vergund werd binnen de KMO-zone. Uit de historiek van het dossier blijkt dat in de vergunning van 9 april 2002. werd opgenomen dat de verhardingen binnen het parkgebied en woongebied op termijn weer dienen verwijderd te worden. In deze vergunning werd geen aanknopingspunt gegeven aan wat bedoeld werd met 'op termijn'. Op dit ogenblik zijn er tien jaar verstreken. Gezien deze verharding niet mag bestendig worden, is het niet aangewezen om vaste constructies voor lange termijn op deze verharding te gaan voorzien, gezien dergelijke constructies bijdragen tot de bestending hiervan en hier zelfs onlosmakelijk mee samenhangen. Hierin kan verwezen worden naar de milieuvergunning die voor het bedrijf werd verleend en nog loopt tot 21 november 2020. Op dat ogenblik zal de

verharding nog 18 jaar in stand gehouden worden. Binnen dezelfde termijn moet het mogelijk zijn om de nodige planologische initiatieven tot herlokalisatie te nemen. Deze termijn is een redelijke en passende vertaling van het begrip 'op termijn', en betekent een afstemming op de realiteit van vandaag.

De ingreep betekent een kleine toename van de visuele hinder die afdoende gecompenseerd wordt door de afname van de geluidshinder en die geen werkelijke uitbreiding van de bedrijvigheid ter plaatse inhoudt. Naar analogie van de afwijkingsbepalingen voor zonevreemde constructies, waarbij ingrepen die tegemoet komen aan vereisten uit de milieuwetgeving, kunnen worden toegestaan, kan hier ook een dergelijke ingreep verantwoord worden.

Art. 4.6.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning geldt voor een onbepaalde duur, behoudens indien uitdrukkelijk anders vermeld. Een uitvoeringsbesluit op het vlak van de vergunningen met bepaalde (art. 4.6.3.) kwam niet tot stand, zodat de invulling hiervan aan de vergunningsverlenende overheid wordt gelaten.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het plaatsen van een rolbrug is niet in strijd met de planologische bestemmingsbepalingen voor het woongebied;*
 - de rolbrug staat in functie van een bestaand hoofdzakelijk vergund bedrijf en leidt niet tot een uitbreiding van deze bedrijvigheid;*
 - de geluidshinder voor de omgeving wordt door de ingreep verminderd, wat opweegt tegen de beperkte visuele hinder;*
 - voor de verharding waarop de rolbrug is geplaatst werd eerder bepaald dat deze 'op termijn' dient te verdwijnen, maar dit werd niet geconcretiseerd, en er kan niet aangetoond worden dat deze verharding op dit ogenblik niet vergund (geacht) is;*
 - mits een eindtermijn te verbinden aan de plaatsing van de rolbrug, in overeenstemming met exploitatievoorwaarden, wordt in afwachting van een eventuele herlokalisering, de bedrijfsvoering op een aanvaardbare manier gerationaliseerd.*
- ...*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

1.

In de bestreden beslissing wordt, zoals hiervoor reeds werd vastgesteld, enkel een beslissing genomen over “het beroep van de heer en mevrouw Hoeven – Verberckt”, terwijl uit de gegevens van het dossier blijkt dat het administratief beroep bij de verwerende partij werd ingesteld door 16 omwonenden, waaronder de verzoekende partij.

Op de terechtzitting van 26 maart 2013 werden de partijen daaromtrent toelichting gevraagd. De verzoekende partij was niet op de terechtzitting aanwezig.

Op de terechtzitting van 9 april 2013, waarop de verzoekende partij evenmin aanwezig was, verklaart de raadsman van de verwerende partij dat slechts een beslissing werd genomen over het administratief beroep van “de heer en mevrouw [REDACTED]” omdat de andere beroepsindieners geen dossiervergoeding hebben betaald en er door de verwerende partij geen afzonderlijke

beslissing is genomen waarin de onontvankelijkheid van het administratief beroep van de andere beroepsindieners, waaronder de verzoekende partij, werd vastgesteld.

2.

Artikel 4.8.16, §1, tweede lid VCRO bepaalt dat de belanghebbende aan wie kan worden verweten dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing niet heeft bestreden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, wordt geacht te hebben verzaakt aan zijn recht om zich tot de Raad te wenden.

Deze bepaling impliceert dat een belanghebbende, in de mate dat hij een voor hem nadelige vergunningsbeslissing kon bestrijden door middel van het daartoe openstaande georganiseerd administratief beroep bij de deputatie, zich niet op een ontvankelijke wijze tot de Raad kan wenden tegen een vergunningsbeslissing van de deputatie waarin geen uitspraak wordt gedaan over zijn administratief beroep.

Indien de verwerende partij geen beslissing heeft genomen over het administratief beroep van de verzoekende partij, zoals de raadsman van de verwerende partij verklaart op de terechtzitting van 9 april 2013, heeft dit tot gevolg dat het beroep van de verzoekende partij, stilzwijgend, geacht dient te zijn afgewezen. Artikel 4.7.23, §2 VCRO bepaalt immers dat de deputatie haar beslissing neemt binnen een vervaltermijn van vijfenzeventig dagen, die ingaat de dag na deze van de betekening van het beroep, dat deze vervaltermijn wordt verlengd tot honderdvijf dagen, indien toepassing wordt gemaakt van het mondelinge of schriftelijke hoorrecht, vermeld in §1, eerste lid en dat indien geen beslissing wordt genomen binnen de toepasselijke vervaltermijn, het beroep geacht wordt te zijn afgewezen.

De verzoekende partij heeft echter geen beroep ingesteld bij de Raad tegen deze stilzwijgende afwijzingsbeslissing.

Het beroep van de verzoekende partij tegen de bestreden beslissing, waarin geen beslissing is genomen over zijn beroep, is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep van de verzoekende partij is onontvankelijk.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.
3. De kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro voor elke tussenkomende partij, komen ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 30 juli 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
met bijstand van
Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS

Nathalie DE CLERCQ